

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

Nr. 818 B.P.S.G.
Data 09.03.2004

Birou permanent al Senatului
Bp. 17.03.2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 188, 17.03.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65 din 28 august 1997 privind regimul pașapoartelor în România.*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1997 privind regimul pașapoartelor în România, în sensul de a se stabili, în mod concret, perioada pentru care i se poate refuza, temporar, eliberarea pașaportului, iar dacă i-a fost eliberat, îi poate fi retras, ori i se poate suspenda dreptul de folosire a acestuia, cetățeanului român care a săvârșit în străinătate fapte de natură să aducă atingere siguranței naționale, menținerii ordinii

publice, protecției sănătății sau moralei ori drepturilor și libertăților fundamentale ale altei persoane, care sunt stabilite prin hotărâri judecătorești, sau fac obiectul urmăririi penale; a săvârșit fapta de cerșetorie, constatată potrivit legii; a fost returnat în baza acordurilor de readmisie încheiate de România cu alte state sau a fost returnat din state cu care România nu a încheiat acorduri de readmisie, indiferent de motive; ori a depășit termenele de ședere în statele în care a călătorit.

II. Observații și propuneri

1. Modificările succesive aduse art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1997 privind regimul pașapoartelor în România, au fost determinate de necesitatea instituirii, pentru perioada rămasă până la data aderării la Uniunea Europeană, a unui regim care să răspundă condițiilor impuse de statele membre ale Uniunii Europene în ceea ce privește combaterea emigrației ilegale a cetățenilor români către spațiul european, în contextul eliminării regimului vizelor de intrare pe teritoriile acestor state, existent anterior anului 2003.

2. Precizăm că, în raport de dreptul comunitar, inclusiv acquis-ul Schengen, statele membre ale Uniunii Europene au libertatea de a stabili, pe căi administrative sau/și juridice, măsurile și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării normelor referitoare la circulația persoanelor în spațiul Uniunii Europene. Sunt incluse în categoria acestor abateri atât faptele care aduc atingere siguranței naționale, ordinii publice, sănătății publice și moralei, alte infracțiuni pentru care în legislațiile naționale se prevăd pedepse privative de libertate cu durata mai mare de un an, precum și faptele prin care se încalcă normele referitoare la trecerea frontierei, intrarea și șederea pe teritoriul comunitar al cetățenilor din statele terțe.

Data fiind natura acestor abateri, precum și consecințele lor, se recomandă, la nivel comunitar, ca aceste sancțiuni să fie efective, proporționale și să aibă și un efect preventiv.

3. În ceea ce privește natura și durata sancțiunilor aplicabile, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 65/1997, cu modificările și completările ulterioare, aceste elemente se determină de către Direcția

Generală de Evidență Informatizată a Persoanei sau de către formațiunile teritoriale de evidență informatizată a persoanei, proporțional cu gravitatea faptei comise și cu consecințele ei. Principiile aplicabile acestei proceduri se înscriu, astfel, în spiritul recomandărilor comunitare menționate.

4. Chiar dacă dispozițiile cuprinse în art. 14 lit. e) lasă la aprecierea funcționarilor din Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei stabilirea duratei sancțiunii, existând - cel puțin teoretic - posibilitatea luării unor măsuri abuzive, trebuie avute în vedere dispozițiile cuprinse în art. 15 care reglementează căile de atac pe care cel în cauză le poate folosi, atunci când este nemulțumit de măsura dispusă de către această autoritate.

5. Actualul articol 14 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1997, care stabilește că cetățeanului român i se poate refuza, temporar, eliberarea pașaportului, ori i se poate retrage sau suspenda dreptul de folosire a acestuia dacă "*există date temeinice că a săvârșit o infracțiune pentru care pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 2 ani închisoare și că intenționează să folosească pașaportul pentru a se sustrage urmării penale*" nu se regăsește în propunerea legislativă. Menționăm că această prevedere urmează liniile acquis-ului Schengen, în special cu referire la art. 96 din Convenția de implementare a Acordului Schengen și, în consecință, considerăm necesară menținerea sa.

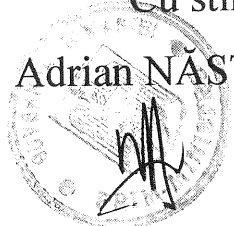
6. În ceea ce privește structura propunerii, apreciem, din considerente de tehnică legislativă, că introducerea prevederilor de la art. 14 alin. (1) lit. d) nu este justificată, deoarece conținutul acestora este similar cu cel al art. 14 alin. (1) lit. e).

7. Precizăm faptul că, pentru îndeplinirea obligațiilor asumate de România în cadrul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, Capitolul 24 - Justiție și Afaceri Interne, Guvernul are obligația ca în primul semestru al anului 2004 să finalizeze proiectul unei legi având ca obiect de reglementare regimul liberei circulații a cetățenilor români în afara teritoriului României, în conformitate cu cerințele interne și ale acquis-ului comunitar, act normativ care va abroga actuala reglementare în materie, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 65/1997 privind regimul pașapoartelor în România.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Față de cele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,
Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului